

Oaseviering 13 juli 2024

Thema: Ontvangen

Voorgangers: Marleen Kremers
Lector: Dimphe de Meijer
Cantor: Jeroen Kok
Pianist: Frank Bockholts
Techniek: Thijs Soede
Lichtje vd maand: Dimphe de Meijer

Mededelingen

Klankschaal

Oasekaars aansteken

Openingslied: Welkom (Margryt Poortstra)

Welkom en inleiding:

Deze viering gaat over op reis gaan, ergens heen gestuurd worden zonder dat je weet of het goed zal worden ontvangen. Amos wordt door God op weg gestuurd, weggehaald achter zijn schapen en zijn gewone werkende leven. Om profeet te worden nota bene en het volk Israël iets te gaan vertellen. Maar de machthebbers zijn niet blij met hem, hij moet vertrekken. Dan lezen we over de leerlingen die op weg gezonden worden door Jezus. Ze mogen niets meenemen en moeten vertrouwen op de gastvrijheid. Ook zij laten hun vertrouwde leven achter in de ruil voor..ja.. voor wat eigenlijk? Een nieuw, avontuurlijk leven, een leven in vertrouwen dat je zult ontvangen wat je nodig hebt. In het leven ontvangen we niet altijd wat we nodig hebben of wat we nodig denken te hebben. Weten we eigenlijk wel wat we nodig hebben? Durven wij te vertrouwen dat we zullen ontvangen wat we nodig hebben? En hoe ontvangen wij de ander? Daar gaan we deze avond verder over mediteren.

Gebod om ontferming:

Voor de keren dat wij niet openstonden voor de ander, hem hebben weggestuurd in plaats van ontvangen, willen wij bidden om vergeving. Van U, God en van elkaar. En vragen wij

Accl: Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Voor de keren dat wij niet wilden luisteren naar iemand, haar verhaal niet wilden ontvangen. Te druk waren met onze eigen zorgen om de zorgen van een ander te aanhoren willen wij bidden om vergeving en vragen wij:

Accl: Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Voor de keren dat wij niet geluisterd hebben naar ons eigen hart, onze behoeftes en gevoelens. Onszelf overschreeuwden en onze eigen stem niet wilden horen bidden wij om ontferming en vragen wij:

Accl: Keer U om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Schenk ons uw genade, uw vergeving. Maak van ons weer nieuwe mensen. Dat wij ook nu weer opnieuw mogen beginnen, nieuwe kansen krijgen. Zend ons op weg, om de ander te ontvangen en zo waar te maken wat U voor ogen hebt: een wereld vol van liefde, hoop en geloof. Amen.

Openingsgebed:

Eeuwige,

Wij zijn hier vanavond bijeengekomen in Uw naam
Om Uw stem te horen in de lezingen van vandaag.
Om ons hart te openen voor wat U ons te zeggen heeft.
Om Uw boodschap te ontvangen
En er iets mee te doen in ons eigen leven.
Raak ons aan, zo bidden wij U
Dat wij Uw aanwezigheid mogen ervaren in het ontvangen
En in het ontvangen worden.
Amen.

Vredewens

Iedere viering bidden wij om vrede. In hoop dat ons gebed een uitwerking mag hebben in de wereld. Het begint misschien klein. Met vrede in ons hart en vrede voor de mensen om ons heen. Een vriendelijk gebaar naar een vreemde. Maar wij bidden en hopen dat die vrede steeds verder uit mag groeien. Totdat zij de hele wereld omvat. En alle mensen in vrede met elkaar samenleven. Tot in lengte van dagen. Amen. Als teken van deze vrede gaan we nu de vredeskaars ontsteken.

Vredekaars aansteken

Lied: Vrede voor jou

1^e lezing: Amos 7, 12-15 (Uit Bijbel in gewone taal)

Toen zei Amasja tegen Amos: 'Ga weg, jij! Ga maar naar Juda. Daar kun je ook je brood verdienen als profeet. Hier in Betel ben je niet langer welkom. Want hier is de tempel van de koning, de belangrijkste tempel van het land.' Maar Amos zei tegen Amasja: 'Je vergist je. Ik ben geen profeet van beroep. Ik ben een boer, met schapen en koeien en vijgenbomen. Maar de Heer heeft me weggehaald bij mijn schapen en koeien. Hij heeft tegen me gezegd: 'Je moet naar mijn volk Israël gaan. Je moet als profeet tegen mijn volk spreken.'

Tussenzang: Mensen die gaan langs vele wegen 1^e couplet (Mel: Licht dat ons aanstoot)

Evangelië: Marcus 6, 7-13 (Uit Bijbel in gewone taal)

Op een dag riep hij de twaalf leerlingen bij zich. Hij stuurde ze twee aan twee op weg. Hij gaf ze de macht om kwade geesten weg te jagen. Hij zei: 'Je mag niets meenemen op je reis. Geen brood, geen tas en geen geld, alleen een stok. Je mag wel schoenen dragen, maar geen extra kleren aantrekken.' Verder zei Jezus tegen hen: 'Als mensen je uitnodigen in hun huis, blijf daar dan totdat je weer verder reist. Maar als mensen je niet binnenlaten en niet naar je luisteren, dan moet je meteen verder reizen. Je moet op die plaats het stof van je voeten vegen. Zo laat je zien dat die mensen de verkeerde keus gemaakt hebben.' De leerlingen gingen op weg. Ze zeiden tegen de mensen: 'Jullie moeten een nieuw leven beginnen.' Ze jaagden uit veel mensen kwade geesten weg. En ze maakten veel zieken beter, waarbij ze wat olie over hen heen goten.

Lied: Mensen die gaan langs vele wegen 2^e en 3^e couplet (Mel: Licht dat ons aanstoot)

Levend Woord:

Deze viering gaat over op reis gaan, ergens heen gestuurd worden zonder dat je weet of je goed zal worden ontvangen. Een paar weken geleden kwam ik s avonds bij een vriendin. Ze deed de deur open en zei, niet schrikken er zit een mevrouw met een tentje in onze achtertuin. Oh, zei ik verbaas. Ze legde uit

dat deze mevrouw met de fiets naar Santiago de Compostella aan het fietsen was. Ze had alleen een tentje bij zich en was van plan om de gehele reis aan te bellen bij vreemden om te vragen of ze een tentje mocht opzetten in hun achtertuin. Het adres van mijn vriendin was het eerst waar ze had aangebeld. Hoe bijzonder is dat? Dat deze mevrouw het aandurft om bij wildvreemden aan te bellen om te overnachten. En dat mijn vriendin haar meteen binnenliet en een bord warm eten voor haar klaar maakte. Dat is nog eens een goede ontvangst. En daar gaat het over in deze viering. Over op weg gaan en ontvangen.

Bij Amos horen we dat een gewone man, een veeboer en een vijgenteler, ineens door God geroepen wordt, achter zijn schapen vandaan en op weg wordt gezonden. Hij is geen profeet, zelfs geen profeten leerling. Een gewone, alledaagse man zoals jij en ik. Door God weggehaald uit zijn gewone leven en op pad gestuurd. Hij wordt niet met open armen ontvangen. Ga je brood maar ergens anders verdienen, zeggen de mensen tegen hem. Hier zaai je alleen maar onrust, daar zitten we niet op te wachten. In de lezing uit Marcus horen we hoe Jezus zijn leerlingen twee aan twee op pad stuurt en hen de instructie geeft om niets mee te nemen. Ze moeten leven van de gastvrijheid die ze onderweg tegen komen. Wel mooi dat ze er niet helemaal alleen voor staan, ze gaan immers twee aan twee. Er is nog iets bijzonders aan deze leerlingen, want ze krijgen de kracht mee om onreine geesten uit te drijven. En dat doen ze ook, lezen we aan het einde van de perikoop. Ze dreven veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen. In beide lezingen gaat het over op weg gezonden worden zonder te weten hoe die weg eruit zal zien. In de hoop en het vertrouwen dat het goed zal komen, dat je ergens door iemand ontvangen zal worden.

Net als die mevrouw in de achtertuin van mijn vriendin. Iets in haar heeft haar weggeroepen uit haar eigen veilige, vertrouwde omgeving. Waardoor ze de fiets heeft gepakt en heeft besloten om naar Santiago te gaan fietsen. En dan aan te bellen bij vreemden om te vragen om onderdak. Misschien hebt u ook wel eens zo'n reis gemaakt, naar Santiago de Compostella. Of naar een andere bedevaart plaats. Misschien hebt u plannen voor deze zomer, om op reis te gaan. Of koestert u warme herinneringen aan reizen uit het verleden. Ik denk dat we allemaal het gevoel kennen van een reis naar het onbekende en de spanning die daarbij hoort, hoe zal de ontvangst zijn? We stoppen onze koffers vol met van alles en nog wat. De nemen pindakaas, hagelslag en kaas mee, in de hoop dat we niets tekort komen op onze reis. Hoe moet dat voor die leerlingen geweest zijn. Zij maken de reis van hun leven en dan ook nog eens zonder spullen, zonder geld, zonder eten. Ik las eens een boek van een Belgische pelgrim, die op die manier naar Jeruzalem gereisd is, met alleen stok en rugzak.

Toch vind ik dit soort verhalen altijd iets hebben. Om alle luxe achter me te laten en op pad te gaan. Het avontuur tegemoet. Herkent u dit? Het lijkt een soort oergevoel. Dat mensen eigenlijk niet bedoeld zijn om achter hun computer op kantoor te zitten, of veilig op de bank voor de televisie. Maar dat je pas echt leeft als je erop trekt. Daar staat tegenover dat een huis hebben en geld en eten ook voor ontzettend veel comfort zorgt! Een luxe die ik dan toch ook weer niet wil missen blijkbaar, want ik ben nog nooit op pad gegaan zonder spullen, zoals die eerste leerlingen. Ik heb nog nooit aangebeld bij een vreemde voor onderdak, zoals die mevrouw op de fiets. Ik ben nog nooit van mijn schapen weggegaan, zoals de profeet Amos. Sterker nog, sinds ik voor de zusters werk, nu alweer 10 jaar, ben ik er niet meer weggegaan! Ik zeg altijd dat ik blijf voor de zusters, maar misschien blijf ik stiekem ook wel omdat ik me zo thuis voel, zo vertrouwd, ik weet precies waar ik aan toe ben.

Hoe zit het dan met dat reizen, dat op weg gaan in vertrouwen dat we ontvangen wat we nodig hebben? Eigenlijk kan ik daar dus helemaal niet over meepraten realiseer ik me nu. Moeten we het ontvangen dan misschien meer spiritueel bekijken? Dat we niet letterlijk bij vreemden aanbellen om eten en

onderdak, maar misschien meer onze levenshouding onder de loep nemen: hoe ga ik om met wat er op mijn pad komt? Hoe ontvang ik de mensen die ik tegenkom de hele dag door? Hoe ga ik om met tegenslagen? En met geluksmomenten? Hoe ontvang in het leven in al haar facetten? Zou dit dan zijn wat we kunnen leren uit de teksten van vandaag, om een ontvangende levenshouding te ontwikkelen waardoor we sterker in onze schoenen staan? Misschien.

Er zit ook wel iets in van je niet uit het lood laten slaan. Zoals Amos die weggestuurd wordt maar heel duidelijk de opdracht van God in zijn achterhoofd heeft zitten. Hij geeft het niet op, maar gaat verder met profeteren, zij het dan op een andere plek. Zoals de leerlingen de instructies krijgen: ben je niet welkom en willen de mensen niet naar je luisteren, reis dan verder. Geef de moed niet op. En Jezus zegt er nog iets achteraan: veeg het stof van je schoenen. Zo laat je de mensen zien dat zij de verkeerde keus hebben gemaakt. Hij zegt dus niet: als iemand niet wil luisteren ga dan door met nog meer en betere argumenten. Nee, de mensen maken zelf hun keuzes. Luisteren ze niet, trek dan weer verder. Laat je niet door hen uit het lood slaan, maak je niet boos of ongerust. Reis verder tot je wel ontvangen wordt. Overigens, als we verder zouden lezen in de profeet Amos, zouden we ontdekken dat hij het anders aanpakt dan Jezus. Hij stort nog wat dreigende taal over de priester van Betel uit, dat God hen zal straffen omdat ze niet willen luisteren.

Maar hoe zit het nou met ons? En met onze gastvrijheid en onze opdracht in het leven? We komen hier samen in deze kapel omdat we graag Jezus willen volgen en iets te weten willen komen over hoe we dat doen. De verhalen uit de bijbel helpen ons daarbij of brengen ons soms juist meer in verwarring. We maken van alles mee in ons leven waardoor de soms juist heel sterk geloven in de Goddelijke voorzienigheid en soms juist helemaal niet. Soms ontvangen we mensen met open armen en op andere dagen hebben we helemaal geen zin om anderen te zien en trekken we liever de gordijnen dicht. Wij zijn niet zoals die leerlingen en niet zoals Amos. Sterker nog, ik denk dat velen van ons niet met ons geloof te koop lopen. Als ik voor mezelf spreek, ik vind het best spannend om over geloof te praten, omdat het in deze tijd toch redelijk ongewoon is om naar de kerk te gaan. Maar wat mij wel opvalt, is dat wanneer ik een dapper moment heb en het wel doe, dat mensen oprecht geïnteresseerd zijn en helemaal niet afwijzend zijn of me voor gek verklaren. Tja, dat zet me nu toch ook weer aan het denken over ontvangen enzo.

Om ontvangen te worden moet je blijkbaar iets van kwetsbaarheid tonen. Bijvoorbeeld door te praten over je geloof. Of aanbellen bij een vriend of vreemde omdat je hulp nodig hebt. Vertellen tegen je collega of kennis dat je er even doorheen zit. Je moet je kwetsbaar opstellen om de ander de kans te geven om je te ontvangen. En andersom geldt dus ook, wanneer mensen bij jou komen, ze ook kwetsbaar zijn. Dat hoeft helemaal niet groots te zijn zoals die mevrouw met haar tentje in de achteruit van mijn vriendin. Of de leerlingen die zonder geld of eten op reis gaan. Dat kunnen ook hele kleine momenten zijn. Waarin je kwetsbaar voelt en hulp nodig hebt van een ander. En daarin zit denk ik dat ontvangen. Dat hele bijzondere moment, waarop je elkaars kwetsbaarheid ziet en er toch helemaal mag zijn. Waarop je helemaal ontvangen wordt, in zijn geheel, met alles wat je bent.

Stilte en pianomuziek

Geloofsgebed:

Wij geloven in God, die ons nooit alleen laat.

**Hij is onze Vader, die alles gemaakt heeft en wij geloven,
dat heel de wereld van Hem vervuld is.**

En te midden van ons zond Hij zijn Zoon Jezus Christus,
waarvan wij geloven dat Hij de Zoon van God os.
Hij werd een mens als wij,
geboren uit zijn moeder Maria.
Hij heeft ons bevrijd van het kwaad
en de schuld door zijn dood aan het kruis.
Hij is uit de dood opgestaan en laat ons niet alleen.
Hij blijft onder ons in kerk en wereld als een broeder en vriend.

Wij ontmoeten zijn Geest vaak in grote en kleine mensen van deze wereld.
Wij geloven dat God onder alle mensen leeft
en opkomt voor liefde, vrede en rechtvaardigheid.

De bedoeling die God met de wereld heeft is het komend geluk voor alle mensen.
Her geluk waarvan wij geloven dat er geen einde aan komt.
Wij geloven dat God voor ons het leven brengt
en niet de dood, de blijdschap en niet het verdriet,
De vrede en niet de oorlog.
En dat Hij door zijn Geest bij ons blijft in kerk en wereld,
vandaag en voor altijd.
Amen

Voorbede

Accl: Kom adem ons open

Voor mensen die leven in oorlogsgebieden: Israël, Palestina, Rusland, Oekraïne en op zoveel plaatsen meer. Dat er eens vrede zal zijn en mensen elkaar met open armen ontvangen.

Voor mensen die geen dak boven hun hoofd hebben, die op de vlucht zijn of noodgedwongen op straat moeten leven. Dat zij mensen mogen ontmoeten die hen liefdevol ontvangen en zich over hen ontfermen.

Voor al die mensen die op weg gaan om hun dromen waar te maken.
Dat zij niet teleurgesteld zullen worden en moed houden.

Voor onszelf, dat wij ontvangen worden door de mensen om ons heen. Dat wij ons veilig en thuis voelen.
En ook open durven te staan voor vreemdelingen die bij ons komen aankloppen.

Laat ons zingend bidden:

Accl: Kom adem ons open

Intentieboek en persoonlijke voorbede:

Lichtje van de maand:

Accl: Kom adem ons open

Onze Vader:

Lied: Onze vader verborgen

Brood delen

Levende God, U hebt een opdracht in onze harten gelegd.

U roept ons op niet alleen uit te zien naar vrede,

maar ook alles in het werk te stellen om op onze weg door het leven
deze vrede uit te dragen en door te geven.

U stuurde profeten om ons te onderwijzen,

Gewone mensen met een bijzondere opdracht.

Zij waren vaak niet welkom, net als Amos.

Toen stuurde U Uw eigen zoon.

Om ons nogmaals duidelijk te maken hoe wij de vrede in de wereld vorm kunnen geven.

Hoe belangrijk het is om voor elkaar te zorgen en niemand uit te sluiten.

Om elkaar met open armen te ontvangen.

Jezus, op zijn beurt, stuurde de leerlingen de wereld in met weer diezelfde boodschap.

En nu zijn wij aan de beurt, al die eeuwen later,

Nu worden wij op weg gezonden om vrede te brengen, om te breken en te delen.

Het brood dat we zo dadelijk gaan delen, is een teken van ons verbond met U, van onze opdracht hier op
aarde. Het brood, gebroken voor ons allemaal,

Met daarin de belofte: eens zal alles nieuw worden.

Lied: Moge het delen van dit brood

Uitnodiging tot brood delen

Wees allen welkom aan de tafel, om samen het brood te delen. Ter gedachtenis aan Hem, ons grote
voorbeeld, onze bron van waaruit wij leven.

Slotgedachte:

'Samen'

Als je verdriet hebt

Kom dan even zeggen

Hoe pijn het je doet

Het zal genezen.

Als je blij bent

Om goede mensen

En fijne dingen

Vertel het me

Om de vreugde te delen.

Als je heel veel nodig hebt

Om te kunnen leven,

Kom maar, we zullen alles delen.

Moest je geen weg meer weten

In morgenmist of late regen,
Stap even binnen
We zullen wel een eind verder raken.

Wanneer de zon verduistert alle dagen
En je schaduwen de grond niet raken,
Ik ga met je mee
Om licht te vinden.

Maar als je heel erg graag leeft
Kom het me zeggen,
Want misschien ben ik dan alleen
En zal ik je zo nodig hebben als de dag, de nacht.

(uit Woorden en verhalen die ons raken)

Zegen: GvL 344 De levende zegene

Slotlied. Dat een nieuwe wereld komen zal